



ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ



«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΖ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2343	Κυριακὴ μετὰ Χρ. Γέννησιν (Ματθ. 2,13-23) 27 Δεκεμβρίου 2020	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Εἶστε δολοφόνου τῶν παιδιῶν σας!

«Φωνὴ ἐν Ῥαμᾷ ἠκούσθη, θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμὸς πολὺς...» (Ἱερ. 38[31],15 = Ματθ. 2,18)

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε, ἀγαπητοί μου, νὰ ποῦ-
με λίγες λέξεις στὸ εὐαγγέλιο (βλ. Ματθ. 2,13-23),
τὸ ὁποῖο διηγεῖται τραγικὰ γεγονότα ποὺ ἀ-
κολούθησαν μετὰ τὴν ἀναχώρησι τῶν μάγων.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη στὴν Ἰουδαία βασιλεῦσε ὁ
Ἡρώδης. Αὐτὸς δὲν ἦταν ἄνθρωπος· εἶχε μορ-
φή ἀνθρώπου, μὰ στὴν καρδιὰ ἦταν **θηρίο**.

Ἦταν **ἀκόλαστος**. Σύμφωνα μὲ τὸ νόμο τῆς
πολυγαμίας, ποὺ δυστυχῶς καὶ μέχρι σήμερα
ἐπικρατεῖ στὶς Ἀραβικὲς χώρες (γιατὶ ἀπὸ ἑκεῖ
ἦταν ἡ καταγωγὴ του), ὁ Ἡρώδης εἶχε δέκα
νόμιμες γυναῖκες καὶ χαρέμι ὀλόκληρο.

Καὶ ὄχι μόνο ἀκόλαστος· ἦταν καὶ **κακούρ-
γα ψυχὴ**, δολοφόνος, ὅπως τὸν περιγράφουν
οἱ σύγχρονοί του ἱστορικοί. Ἔσφαξε μὲ τὰ
χέρια του τὴ γυναῖκα του Μαριὰμ καὶ δύο παι-
διὰ ποὺ εἶχε ἀπὸ αὐτὴν· λίγες μέρες πρὸ τοῦ
θανάτου του σκότωσε ἄλλον γυιὸ του, τὸν Ἀν-
τίπατρο (Ἰώσηπος)· φυλάκιζε κ' ἔρριχνε στὸν Ἰορ-
δάνη τὰ πτώματα τῶν ἀντιπάλων του.

Τέτοιος τύπος, ἦταν φυσικὸ νὰ **ταραχθῆ** ὅ-
ταν οἱ μάγοι ἔφεραν τὴν εἰδοσι ὅτι γεννήθηκε
ὁ Βασιλεὺς τοῦ κόσμου (βλ. Ματθ. 2,3). Συνέλαβε σχέ-
διο ἐξοντώσεως τοῦ Θεοῦ Βρέφους κ' ἔτσι ὁ
ἀνθρωποκτόνος θὰ γινόταν καὶ θεοκτόνος. Ἀλλὰ
«ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἀλλὰ δὲ Θε-
ὸς κελεύει». Μὲ ὄνειρο εἰδοποιήθηκαν οἱ μά-
γοι νὰ μὴν πλησιάσουν πιά στὰ ἀνάκτορα, ἀλλὰ
«δι' ἄλλης ὁδοῦ» νὰ γυρίσουν «εἰς τὴν χώραν
αὐτῶν» (ἐ.ἀ. 2,12). Κι αὐτὸς, ὅταν εἶδε, ὅτι ἐξαπατή-
θηκε, «ἐθυμώθη λίαν», ὅπως λέει τὸ εὐαγγέ-
λιο, ὠργίστηκε πολὺ, καὶ διέταξε νὰ σφαγοῦν
ὅλα τὰ βρέφη ἡλικίας κάτω τῶν δύο ἐτῶν (ἐ.ἀ. 2,16).

Ποῖος μπορεῖ νὰ φανταστῆ τίς **τραγικὲς ἐ-
κείνες σκηνές!** Κατὰ διαταγὴν του στρατιῶ-
τες ὠρμούσαν μέσα στὰ σπίτια τῆς Βηθλεὲμ
καὶ τῶν περιχώρων, ἄρπαζαν τὰ μωρὰ ἀπ' τὴν
ἀγκαλιὰ τῶν μανάδων καὶ τὰ ἔσφαζαν μπρο-
στὰ στὰ μάτια τους. «Φωνὴ ἐν Ῥαμᾷ ἠκούσθη,

θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμὸς πολὺς» σὲ
ὅλη τὴν περιοχὴ (Ἱερ. 38[31],15 = Ματθ. 2,18).

Τὸ τέλος του; Ἦταν ὅπως ὅλων τῶν δολο-
φόνων. Γέρος 85 ἐτῶν καὶ κατάκοιτος, σκουλή-
κισσε ὀλόκληρος. Τὴ νύχτα δὲν μποροῦσε νὰ
κοιμηθῆ· ἔξυνε μὲ κεραμίδι τίς σάρκες του,
ἦρθε σὲ κατάστασι αὐτοκτονίας. Κανεὶς δὲν
μποροῦσε νὰ τὸν πλησιάσῃ. Καὶ τὸ τελευταῖο
διάταγμα ποὺ ὑπέγραψε ποιό νομίζετε ἦταν;
Ἐπειδὴ ἤξερε ὅτι ὁ λαὸς περιμένει ὄχι νὰ
θρηνησῆ ἀλλὰ νὰ χαρῆ γιὰ τὸ θάνατο ἑνὸς
τέτοιου κτήνους, διέταξε, μόλις πεθάνῃ, νὰ
θανατώσουν ἐπίσημους ἄντρες ποὺ κρατοῦ-
σε φυλακισμένους στὴν Ἱεριχώ, ὥστε νὰ θρη-
νήσουν γι' αὐτοὺς οἱ οἰκεῖοι τους, κι αὐτὸ νὰ
θεωρηθῆ ...πένθος γιὰ τὴ δική του «ἀπώλεια»!

Ξέρω, ἀγαπητοί μου, ὅτι ὡς ἐδῶ μ' ἀκοῦτε
μ' ἐνδιαφέρον κι ἀγανακτεῖτε κατὰ τοῦ δολο-
φόνου τόσων ἀθῶων πλασμάτων. Ἀλλὰ φυλάξ-
τε τὸ θυμὸ σας· **θέλω ν' ἀγανακτῆσετε**. Ἐὰν ἀ-
γανακτοῦμε μιὰ φορὰ ἐναντίον τοῦ Ἡρώδη, ἐ-
κατὸ φορὲς πρέπει ν' ἀγανακτῆσουμε τώρα
γιὰ ἕναν ἄλλον Ἡρώδη. Ποῖος εἶν' αὐτός; πό-
σους σκότωσε; πόσα παιδάκια θανάτωσε;

Εἶνε κάποιος ποὺ δὲν παύει νὰ ἀκονίζῃ τὴ
μάχαιρά του καὶ νὰ θερίζῃ παιδιά. Καὶ τὰ παι-
διὰ αὐτὰ εἶνε δικά μας. Ποῖος εἶνε ὁ Ἡρώδης;
Τώρα θὰ γίνω κακός, τώρα θὰ μὲ μισήσετε,
γιατὶ ὁ ἔλεγχός μου θὰ ἔνε πικρός. Λοιπὸν Ἡ-
ρώδης, ποὺ σκοτώνει τώρα τὰ παιδιά, εἶνε **τὰ
σημερινὰ ἀντρόγυνα**, τὰ ἄθλια, τὰ διεφθαρ-
μένα, ποὺ δὲν εἶνε πλέον τέκνα τοῦ Χριστοῦ
καὶ τῆς Παναγίας, δὲν εἶνε ἀντρόγυνα τῆς ἐ-
ποχῆς τοῦ Εἰκοσιένα, ἀντρόγυνα τῆς γενεᾶς
ποὺ λυτρώθηκε μὲ τὸ αἷμα τοῦ Κυρίου μας.

Ἦναι ὄχι, **δὲν εἶστε ἄξιοι τοῦ γάμου τοῦ ἐκ-
κλησιαστικοῦ!** Ὁ ἐκκλησιαστικὸς γάμος λέει,
τὸ ἀντρόγυνο νὰ ἔνε δέντρο καρποφόρο, ὄχι ἄ-
καρπο. Τὰ σημερινὰ ἀντρόγυνα, ζαλισμένα ἀπ'

τὰ κύματα τῆς διαφθορᾶς Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, πρὶν ἀκόμα στεφανωθοῦν, κλείνουν **συμφωνία, ἄτιμη - σατανική**, νὰ κάνουν ἓνα - δυὸ παιδάκια τὸ πολὺ, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ χαροῦν τὴ ζωὴ (ἀμάξι, ταξίδι, γλέντι, ἀπόλαυσι, εὐμάρεια...), ὅ,τι χαϊδεύει καὶ τρέφει τὸ ἐγώ.

Ὁ ἄντρας βλέπει τὴ γυναῖκα μὲ μάτι λύκου ὡς λεία, ὄχι ὡς δῶρο Θεοῦ καὶ βοηθὸ ἰσότιμο. Δὲν ὑπάρχουν πιά ἱππότες μὲ εὐγενῆ αἰσθήματα, ὑπάρχουν κτήνη μὲ ὀρμές ἀκόλαστες. Μπροστὰ σ' αὐτὸ καὶ **ἡ γυναῖκα** αἰσθάνεται ἀηδία καὶ χλεύη γιὰ τέτοιον ἄντρα. Ἔτσι φτάνουν στὴ δαιμονικὴ συμφωνία καὶ διώχνουν τὸ Θεὸ ἀπὸ τὴ ζωὴ τους· καὶ μόλις ἀντιληφθῆ ἡ μάνα μέσ' στὸ περιβόλι τοῦ Χριστοῦ νὰ λουλουδίξῃ ἡ ζωὴ, τὰ πρῶτα σκιρτήματα τοῦ παιδιοῦ, ἀντὶ νὰ χαροῦν, ἀμέσως κ' οἱ δύο πᾶνε κατ' εὐθειαν ἐκεῖ πού, ἂν εἶχα δικαίωμα, θὰ ἔσβηναν τὴν ταμπέλλα «Ἰατρεῖο» καὶ θὰ ἔγραφα «Κλινικὴ Ἡρώδου». Ἐκεῖ μέσα, ὄχι πιά μὲ σπαθὶ ἀγροίκου στρατιώτη ἀλλὰ μὲ χειρουργικὰ ἔργαλεῖα **«γιατροῦ»**, σκοτώνουν καὶ σκοτώνουν – πόσα παρακαλῶ; Δὲν τὸ λέω ἐγώ, τὸ εἶπε καθηγητῆς τοῦ πανεπιστημίου ἀπ' τὸ βῆμα τοῦ «Παρνασσοῦ»· ἔκρουσε τὸν κώδωνα κινδύνου καὶ εἶπε· Οὔτε στὰ Βαλκάνια, οὔτε στὴν Τουρκία, οὔτε στὴ Ῥωσία, οὔτε στὴ Γερμανία, πουθενὰ δὲν γίνεται τέτοια σφαγὴ παιδιῶν! Πόσες ἐκτρώσεις στὴν Ἑλλάδα; *«Φρίξον ἦλιε, στέναξον γῆ»* – 300.000 τὸ χρόνο! **Νά ὁ Ἡρώδης**.

Εἶνε ἀλήθεια, ὅτι συχνὰ **ὑπάρχει διαφορὰ** στὸ ἀντρόγυνο. Ἄλλοτε ὁ ἄντρας θέλει, ἀλλὰ **ἡ γυναῖκα** (μοντέρνα, μὲ τσιγάρα, κομμωτήρια κ.λπ.) **ἀντιτίσσεται**. Θέλει ζωὴ εὐχάριστη, ὄχι ζωὴ σταυροῦ καὶ μαρτυρίου. Χθὲς συγκλονίστηκε. Μὲ πλησίασε ἓνας ἄντρας καὶ ἔκλαιγε. –Γιατί κλαῖς; τοῦ λέω. –Ἐπὶ 25 χρόνια κοινῶν, φέτος ὁμῶς δὲν μπορῶ νὰ κοινωνήσω. –Γιατί, τί ἔγκλημα ἔχεις; –Ἐγώ, πάτερ, θέλω νὰ κάνω παιδιά, νὰ συνεχίσω τὴν παράδοσι – ὁ πατέρας μου εἶχε 9 παιδιά· μὰ ἡ γυναῖκα μου δὲν θέλει. Ἐκλαψα μπροστὰ τῆς. Γυναῖκα, λέω, θὰ μᾶς τιμωρήσῃ ὁ Θεός. Κι αὐτὴ γελοῦσε... Ἀκοῦτε; Ἐγὼ θεωρῶ, ὅτι ἡ ἄρνησι σ' αὐτὸ δικαιολογεῖ ἀκόμα καὶ διαζύγιο.

Ἐπὶ 25 χρόνια κοινῶν, φέτος ὁμῶς δὲν μπορῶ νὰ κοινωνήσω. Ἐκλαψα μπροστὰ τῆς. Γυναῖκα, λέω, θὰ μᾶς τιμωρήσῃ ὁ Θεός. Κι αὐτὴ γελοῦσε... Ἀκοῦτε; Ἐγὼ θεωρῶ, ὅτι ἡ ἄρνησι σ' αὐτὸ δικαιολογεῖ ἀκόμα καὶ διαζύγιο.

Ἐκλαψα μπροστὰ τῆς. Γυναῖκα, λέω, θὰ μᾶς τιμωρήσῃ ὁ Θεός. Κι αὐτὴ γελοῦσε... Ἀκοῦτε; Ἐγὼ θεωρῶ, ὅτι ἡ ἄρνησι σ' αὐτὸ δικαιολογεῖ ἀκόμα καὶ διαζύγιο.

Ἐκλαψα μπροστὰ τῆς. Γυναῖκα, λέω, θὰ μᾶς τιμωρήσῃ ὁ Θεός. Κι αὐτὴ γελοῦσε... Ἀκοῦτε; Ἐγὼ θεωρῶ, ὅτι ἡ ἄρνησι σ' αὐτὸ δικαιολογεῖ ἀκόμα καὶ διαζύγιο.

Ἐκλαψα μπροστὰ τῆς. Γυναῖκα, λέω, θὰ μᾶς τιμωρήσῃ ὁ Θεός. Κι αὐτὴ γελοῦσε... Ἀκοῦτε; Ἐγὼ θεωρῶ, ὅτι ἡ ἄρνησι σ' αὐτὸ δικαιολογεῖ ἀκόμα καὶ διαζύγιο.

Ἐκλαψα μπροστὰ τῆς. Γυναῖκα, λέω, θὰ μᾶς τιμωρήσῃ ὁ Θεός. Κι αὐτὴ γελοῦσε... Ἀκοῦτε; Ἐγὼ θεωρῶ, ὅτι ἡ ἄρνησι σ' αὐτὸ δικαιολογεῖ ἀκόμα καὶ διαζύγιο.

ἀντρόγυνο διαπράττουν τὸ μεγάλο αὐτὸ ἔγκλημα καὶ **δὲν ἔχουν συναίσθησι**. Ἄλλοτε –γιὰ ρωτῆστε βουνὰ - λαγκάδια σ' ὅλη τὴν πατρίδα μας–, ἄλλοτε ἢ γυναῖκα, πού πρόσεχε τὴν ἐγκυμοσύνη ὅπως τὸ λουλούδι στὴ γλάστρα, ἂν καμμιά φορὰ ἀπὸ βάρος στὶς γεωργικὲς καὶ ἄλλες δουλειὲς πάθαινε ἀθέλητη ἀποβολή, ἔκλαιγε σαράντα μέρες· ἀνέβαινε στὶς ῥαχοῦλες, ἄναβε κεριά, παρακαλοῦσε τὸ Θεὸ νὰ τὴ συχωρέσῃ· τώρα; τὸ σκοτώνει μόνη τῆς, καὶ μετὰ γελάει καὶ καγχάζει! Λοιπὸν;

Ἦ ἀπιστοὶ, **ὑπάρχει Ἀφέντης καὶ Κυβερνήτης** στὸν κόσμον. Εἰς πείσμα τῶν δαιμόνων καὶ τῶν ἐγκληματιῶν, ὑπάρχει ἓνα μάτι πού τὰ βλέπει ὅλα, ἓνα αὐτὶ πού τ' ἀκούει ὅλα, κ' ἓνα χέρι πού τὰ γράφει ὅλα. Ἐννοια σας! μὴ γεννᾶτε παιδιά, βάφετε τὰ χέρια σας στὸ αἷμα, καὶ **θὰ βρῆτε μπροστὰ σας τίς συνέπειες**.

Ἐκλαψα μπροστὰ τῆς. Γυναῖκα, λέω, θὰ μᾶς τιμωρήσῃ ὁ Θεός. Κι αὐτὴ γελοῦσε... Ἀκοῦτε; Ἐγὼ θεωρῶ, ὅτι ἡ ἄρνησι σ' αὐτὸ δικαιολογεῖ ἀκόμα καὶ διαζύγιο.

Ἐκλαψα μπροστὰ τῆς. Γυναῖκα, λέω, θὰ μᾶς τιμωρήσῃ ὁ Θεός. Κι αὐτὴ γελοῦσε... Ἀκοῦτε; Ἐγὼ θεωρῶ, ὅτι ἡ ἄρνησι σ' αὐτὸ δικαιολογεῖ ἀκόμα καὶ διαζύγιο.

Ἐκλαψα μπροστὰ τῆς. Γυναῖκα, λέω, θὰ μᾶς τιμωρήσῃ ὁ Θεός. Κι αὐτὴ γελοῦσε... Ἀκοῦτε; Ἐγὼ θεωρῶ, ὅτι ἡ ἄρνησι σ' αὐτὸ δικαιολογεῖ ἀκόμα καὶ διαζύγιο.

Ἐκλαψα μπροστὰ τῆς. Γυναῖκα, λέω, θὰ μᾶς τιμωρήσῃ ὁ Θεός. Κι αὐτὴ γελοῦσε... Ἀκοῦτε; Ἐγὼ θεωρῶ, ὅτι ἡ ἄρνησι σ' αὐτὸ δικαιολογεῖ ἀκόμα καὶ διαζύγιο.

Ἐκλαψα μπροστὰ τῆς. Γυναῖκα, λέω, θὰ μᾶς τιμωρήσῃ ὁ Θεός. Κι αὐτὴ γελοῦσε... Ἀκοῦτε; Ἐγὼ θεωρῶ, ὅτι ἡ ἄρνησι σ' αὐτὸ δικαιολογεῖ ἀκόμα καὶ διαζύγιο.

* * *

Ἐκλαψα μπροστὰ τῆς. Γυναῖκα, λέω, θὰ μᾶς τιμωρήσῃ ὁ Θεός. Κι αὐτὴ γελοῦσε... Ἀκοῦτε; Ἐγὼ θεωρῶ, ὅτι ἡ ἄρνησι σ' αὐτὸ δικαιολογεῖ ἀκόμα καὶ διαζύγιο.

Ἐκλαψα μπροστὰ τῆς. Γυναῖκα, λέω, θὰ μᾶς τιμωρήσῃ ὁ Θεός. Κι αὐτὴ γελοῦσε... Ἀκοῦτε; Ἐγὼ θεωρῶ, ὅτι ἡ ἄρνησι σ' αὐτὸ δικαιολογεῖ ἀκόμα καὶ διαζύγιο.

Ἐκλαψα μπροστὰ τῆς. Γυναῖκα, λέω, θὰ μᾶς τιμωρήσῃ ὁ Θεός. Κι αὐτὴ γελοῦσε... Ἀκοῦτε; Ἐγὼ θεωρῶ, ὅτι ἡ ἄρνησι σ' αὐτὸ δικαιολογεῖ ἀκόμα καὶ διαζύγιο.

Ἐκλαψα μπροστὰ τῆς. Γυναῖκα, λέω, θὰ μᾶς τιμωρήσῃ ὁ Θεός. Κι αὐτὴ γελοῦσε... Ἀκοῦτε; Ἐγὼ θεωρῶ, ὅτι ἡ ἄρνησι σ' αὐτὸ δικαιολογεῖ ἀκόμα καὶ διαζύγιο.

Ἐκλαψα μπροστὰ τῆς. Γυναῖκα, λέω, θὰ μᾶς τιμωρήσῃ ὁ Θεός. Κι αὐτὴ γελοῦσε... Ἀκοῦτε; Ἐγὼ θεωρῶ, ὅτι ἡ ἄρνησι σ' αὐτὸ δικαιολογεῖ ἀκόμα καὶ διαζύγιο.

Ἐκλαψα μπροστὰ τῆς. Γυναῖκα, λέω, θὰ μᾶς τιμωρήσῃ ὁ Θεός. Κι αὐτὴ γελοῦσε... Ἀκοῦτε; Ἐγὼ θεωρῶ, ὅτι ἡ ἄρνησι σ' αὐτὸ δικαιολογεῖ ἀκόμα καὶ διαζύγιο.

Ἐκλαψα μπροστὰ τῆς. Γυναῖκα, λέω, θὰ μᾶς τιμωρήσῃ ὁ Θεός. Κι αὐτὴ γελοῦσε... Ἀκοῦτε; Ἐγὼ θεωρῶ, ὅτι ἡ ἄρνησι σ' αὐτὸ δικαιολογεῖ ἀκόμα καὶ διαζύγιο.

Ἐκλαψα μπροστὰ τῆς. Γυναῖκα, λέω, θὰ μᾶς τιμωρήσῃ ὁ Θεός. Κι αὐτὴ γελοῦσε... Ἀκοῦτε; Ἐγὼ θεωρῶ, ὅτι ἡ ἄρνησι σ' αὐτὸ δικαιολογεῖ ἀκόμα καὶ διαζύγιο.

Ἐκλαψα μπροστὰ τῆς. Γυναῖκα, λέω, θὰ μᾶς τιμωρήσῃ ὁ Θεός. Κι αὐτὴ γελοῦσε... Ἀκοῦτε; Ἐγὼ θεωρῶ, ὅτι ἡ ἄρνησι σ' αὐτὸ δικαιολογεῖ ἀκόμα καὶ διαζύγιο.

Ἐκλαψα μπροστὰ τῆς. Γυναῖκα, λέω, θὰ μᾶς τιμωρήσῃ ὁ Θεός. Κι αὐτὴ γελοῦσε... Ἀκοῦτε; Ἐγὼ θεωρῶ, ὅτι ἡ ἄρνησι σ' αὐτὸ δικαιολογεῖ ἀκόμα καὶ διαζύγιο.

Ἐκλαψα μπροστὰ τῆς. Γυναῖκα, λέω, θὰ μᾶς τιμωρήσῃ ὁ Θεός. Κι αὐτὴ γελοῦσε... Ἀκοῦτε; Ἐγὼ θεωρῶ, ὅτι ἡ ἄρνησι σ' αὐτὸ δικαιολογεῖ ἀκόμα καὶ διαζύγιο.

Ἐκλαψα μπροστὰ τῆς. Γυναῖκα, λέω, θὰ μᾶς τιμωρήσῃ ὁ Θεός. Κι αὐτὴ γελοῦσε... Ἀκοῦτε; Ἐγὼ θεωρῶ, ὅτι ἡ ἄρνησι σ' αὐτὸ δικαιολογεῖ ἀκόμα καὶ διαζύγιο.

Ἐκλαψα μπροστὰ τῆς. Γυναῖκα, λέω, θὰ μᾶς τιμωρήσῃ ὁ Θεός. Κι αὐτὴ γελοῦσε... Ἀκοῦτε; Ἐγὼ θεωρῶ, ὅτι ἡ ἄρνησι σ' αὐτὸ δικαιολογεῖ ἀκόμα καὶ διαζύγιο.

Ἐκλαψα μπροστὰ τῆς. Γυναῖκα, λέω, θὰ μᾶς τιμωρήσῃ ὁ Θεός. Κι αὐτὴ γελοῦσε... Ἀκοῦτε; Ἐγὼ θεωρῶ, ὅτι ἡ ἄρνησι σ' αὐτὸ δικαιολογεῖ ἀκόμα καὶ διαζύγιο.

Ἐκλαψα μπροστὰ τῆς. Γυναῖκα, λέω, θὰ μᾶς τιμωρήσῃ ὁ Θεός. Κι αὐτὴ γελοῦσε... Ἀκοῦτε; Ἐγὼ θεωρῶ, ὅτι ἡ ἄρνησι σ' αὐτὸ δικαιολογεῖ ἀκόμα καὶ διαζύγιο.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**